

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1238/2019
05.12.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Милана Јовановића, због кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 1) и 4) Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ.бр.1260/19 од 12.11.2019. године, поднетом против правноснажне пресуде Вишег суда у Смедереву Кв.бр.54/19 од 18.04.2019. године, у седници већа одржаној дана 05.12.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ.бр.1260/19 од 12.11.2019. године, као основан, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** правноснажна пресуда Вишег суда у Смедереву Кв.бр.54/19 од 18.04.2019. године, тако што се узимају као утврђене јединствена казна затвора у трајању од 18 (осамнаест) година, изречена пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1089/16 од 06.09.2016. године, којом је преиначена пресуда Вишег суда у Смедереву К.18/16 од 16.05.2016. године и јединствена казна затвора у трајању од 9 (девет) година, изречена правноснажном пресудом Вишег суда у Смедереву К.83/16 од 26.01.2017. године, те се применом одредби члана 60. и 62. Кривичног законика у вези члана 552. став 1. Законика о кривичном поступку осуђени Милан Јовановић

ОСУЂУЈЕ

на јединствену казну затвора у трајању од 20 (двадесет) година, у коју му се има урачунати време проведено у притвору по пресуди Вишег суда у Смедереву К 18/16 од 16.05.2016. године у периоду од 20.07.2015. године до 14.10.2016. године, као и време проведено на издржавању казне затвора по пресуди Вишег суда у Смедереву К.18/16 од 16.05.2016. године почев од 14.10.2016. године па на даље.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Смедереву Кв 54/19 од 18.04.2019. године усвојен је захтев за изрицање јединствене казне осуђеног Милана Јовановића из Смедерева, те су преиначене у делу одлуке о казни пресуда Вишег суда у Смедереву К.бр.18/16 од 16.05.2016. године, која у делу одлуке о казни преиначена пресудом Апелационог суда у Београду Кж1.бр.1089/16 од 06.09.2016. године и правноснажна пресуда Вишег суда у Смедереву К.бр.83/16 од 26.01.2017. године, на тај начин што се применом члана 62. и члана 60. КЗ казне затвора по наведеним пресудама узимају као утврђене и то: јединствена казна затвора у трајању од 18 година, изречена пресудом Апелационог суда у Београду Кж1.бр.1089/16 од 06.09.2016. године и јединствена казна затвора у трајању од 9 година изречена правноснажном пресудом Вишег суда у Смедереву К.бр.83/16 од 26.01.2017. године, те је осуђени Милан Јовановић осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 26 година и 6 месеци у коју му се урачунава и време проведено у притвору и време проведено на издржавању казне затвора по наведеним пресудама. На основу одредбе члана 83. Кривичног законика према осуђеном Милану Јовановићу изричена је и мера безбедности обавезног лечења наркомана која се има извршити у заводу за извршење казне затвора или у одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи, а време проведено у установи за лечење урачунаће се у време трајања изречене казне.

Против наведене правноснажне пресуде захтев за заштиту законитости КТЗ.бр.1260/19 од 12.11.2019. године поднео је Републички јавни тужилац због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, у вези члана 45. став 1. и члана 60. став 2. тачка 2) КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и побијану пресуду укине и предмет врати суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 490. ЗКП, о којој, сходно одредби члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио Републичког јавног тужиоца, јер није нашао да би његово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудом против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ.бр.1260/19 од 12.11.2019. године је основан.

Из списка у предмету се утврђује да је Виши суд у Смедереву правноснажном пресудом Кв.бр.54/19 од 18.04.2019. године преиначио у погледу одлуке о казни пресуду Апелационог суда у Београду Кж1 1089/16 од 06.09.2016. године, којом је преиначена пресуда Вишег суда у Смедереву К.18/16 од 06.05.2016. године и окривљени Милан Јовановић осуђен на јединствену казну

затвора у трајању од 18 година и правноснажну пресуду Вишег суда у Смедереву К 83/16 од 26.01.2017. године, којом је окривљени Милан Јовановић осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 9 година, те је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 26 година и 6 месеци, у коју му је урачунато и време проведено у притвору и време проведено на издржавању казне затвора по напред наведеним пресудама.

Даље, из списка предмета је утврђено да против побијане правноснажне пресуде Вишег суда у Смедереву Кв.бр.54/19 од 18.04.2019. године странке и бранилац нису изјавили жалбу, тако да је правноснажност пресуде наступила протеком рока за изјављивање жалбе.

Одредбом члана 45. став 1. Кривичног законика прописано је да казна затвора не може бити краћа од 30 дана нити дужа од 20 година. Ставом 3. члана 45. Кривичног законика прописано је да за најтежа кривична дела и за најтеже облике тешких кривичних дела може се уз казну из става 1. наведеног члана изузетно прописати казна затвора од 30 до 40 година, као и да се казна затвора од 30 до 40 година изриче на пуне године.

Одредбом члана 60. став 2. тачка 2) Кривичног законика прописано је да ће суд јединствену казну изрећи по следећим правилима: ако је за кривично дело у стицају утврдио казне затвора, повисиће највећу утврђену казну затвора, с тим да јединствена казна не сме достићи збир утврђених казни, нити прећи 20 година затвора.

Одредбом члана 552. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да се поступак за изрицање јединствене казне покреће на захтев јавног тужиоца или осуђеног и његовог браниоца ако је против истог осуђеног у две или више пресуда изречено више казни, а нису примењене одредбе о одмеравању јединствене казне за дела у стицају.

Одредбом члана 439. тачка 2) ЗКП, прописано је, да повреда кривичног законика постоји ако је кривични закон повређен у питању да ли је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен закон који се не може применити.

Следствено цитираним законским одредбама, по оцени Врховног касационог суда, Виши суд у Смедереву је доношењем побијане пресуде учинио повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, обзиром да је погрешно применио одредбу члана 45. став 1. и члана 60. став 2. тачка 2) КЗ и окривљеног Милана Јовановића осудио на јединствену казну затвора у трајању од 26 година и 6 месеци, а која казна није предвиђена Кривичним закоником, односно у конкретном случају није могао изрећи јединствену казну затвора у дужем трајању од 20 година, како то изричито прописује одредба члана 60. став 2. тачка 2) ЗКП.

Имајући у виду природу учињене повреде закона, Врховни касациони суд је преиначио правноснажну пресуду Вишег суда у Смедереву Кв.бр.54/19 од 18.04.2019. године, па је узимајући као утврђене казне затвора по правноснажним пресудама Апелационог суда у Београду Кж1.бр.289/16 од 06.09.2016. године којом је преиначена у делу одлуке о казни пресуда Вишег суда у Смедереву К.бр.18/16 од 06.05.2016. године и Вишег суда у Смедереву К.бр.83/16 од 26.01.2017. године, применом одредби члана 60. и 62. КЗ окривљеног Милана Јовановића осудио на јединствену казну затвора у трајању од 20 година, у коју казну му је урачунао и време проведено у притвору као и време до сада проведено на издржавању казне затвора по наведеним пресудама.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић